

Demstrup i 1950-erne

Rettelser og tilføjelser, udgave 20. maj 2024

s. 18

I min beretning om blindskak har jeg sikkert blandet nogle personer sammen.

Poul Erik Flarup Kristensen havde en klassekammerat fra skolen i Kjellerup og skakven, der hed Poul Erik Nørgård Olesen, som var fra Ungstrup. De fulgtes ad til gymnasiet, til universitetet, til en skakklub i Århus og var begge med til at starte Skakklubben af 1968. Efter 25 år som gymnasielærer i Nørresundby blev han pensioneret og flyttede til København. En anden af Poul Erik Flarup Kristensens venner fra Kjellerup (Knudstrup) var Vilfred Friborg Hansen, som blev gymnasielærer i Grenå og i (mindst) 12 år var borgmester i Rønede og senere hele Syddjurs. Begge klassekammerater har skrevet om deres barndom i bogserien Ung på Blicher-egnen, men i hver sin årgang. Det er muligvis disse to venner jeg har fået blandet ind i bemærkningen om blindskak.

s. 18

Familien Flarup Kristensen boede i den hvide fodermesterbolig lige før Demstrupgård, men flyttede siden hen på første sal hos Karoline Røhr (med sønnen Gunnar (maler). Flarup Kristensens ejendom ude i mosen fra 1951 var et lille husmandssted på 3 tønder land, som de købte af den Andreas Østerpejr for 15.000 kroner. I handlen indgik, at da familien flyttede ind på hans lille husmandssted, flyttede han ind i deres lejemål på første sal hos Karoline Røhr.

s. 44

Irma er en fejlhuskning, hun rettelig Ilsa Højgaard Poulsen. Hun fik en uddannelse i Brugsen i Demstrup.

s. 60

Det var formodentlig Ida Larsen, der var bestyrer af telefoncentralen, ikke hendes mand Martinus. De havde i øvrigt også en datter Meta. Sønnen Anton beror måske på en misforståelse.

Om Bruno fortæller Poul Erik Flarup Kristensen: ”Da Bruno efter 3 år i de små klasser rykkede om på den Store Skole 1. april 1955, havde jeg aftalt med ham, at vi skulle sidde sammen, og jeg kan ret tydelig huske (det er næsten 70 år siden!), at jeg den pågældende dag kørte ned til den store skole i god tid for at orientere ham om, hvor jeg havde besluttet, at vi skulle sidde. Men samme eftermiddag tog mit liv så en meget radikal drejning. Forhistorien er, at i forårets løb havde der været optagelsesprøve til mellemskolen i Kjellerup, og lærer Viskum havde sendt Knud Smed (som du kalder Statsminister), Vera Olsen og Mogens Johansen (fra en halvstor gård ud ad Viumvej og ned til højre) til prøven – og de dumpede alle tre, hvilket nok var en lidt flov historie for lærer Viskum, men han havde så fået gennemført, at en fjerde elev fra den rigtige årgang (Erik Jakobsen fra Vandet) og lille mig fra årgangen efter kunne komme til en ekstraordinær prøve den 1. april, hvor alle de kvalificerede så startede på deres 4- eller 5- årige uddannelse afhængig af, om de tog realen med. Og vi bestod sgu´ begge to, og startede dagen efter (Det var H.C. Andersens 150 års fødselsdag) et nyt liv med Kjellerup som centrum! – Og hvem Bruno kom til at sidde sammen med, ved jeg ikke.”

s. 62

Træhuset blev bygget af Vagn Jensen, som var søn af Chr. Jensen. Det havde måske været opført et sted i Ikastområdet og kom til Demstrup i ret store moduler på lastbiler. Vagn Jensens kone hed Dagny og de havde en datter Conni.

s. 63

Karetmager Chr. Jensen var vist i realiteten snedker eller tømrer, som lavede dritler til mejeriet.